



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 februarie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 468 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) prin raportare la art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	2-4	194.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea anexei nr. 2 la Regulamentul privind organizarea, funcționarea și componența Comisiei de atestare a operatorilor economici pentru activitatea de exploatare forestieră, precum și criteriile de atestare pentru activitatea de exploatare forestieră, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.106/2018 7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		195.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, privind stabilirea nivelului comisionului de gestiune și al comisionului unic de analiză în cadrul programului „Noua casă” și al comisionului de administrare și al comisionului de risc în cadrul Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA 8
517/2024. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Group Ciamatu 1 din județul Constanța, în proprietatea acestei organizații	5-6	ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA	
518/2024. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP 1 Nămolosa din județul Galați, în proprietatea acestei organizații	6	3.	— Decizie privind cuantumul contribuției colegiilor teritoriale datorate bugetului Consiliului național al Colegiului Medicilor din România 9
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 95 din 25 noiembrie 2024 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 468**

din 15 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) prin raportare la art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) și ale art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Transcarpat Sportours International — S.R.L. din București în Dosarul nr. 29.117/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 77D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 221 din 28 aprilie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 29.117/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (1) și ale art. 56 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și**

funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Transcarpat Sportours International — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect un litigiu privind achizițiile publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată că dispozițiile criticate reglementează inclusiv obligația operatorilor economici care promovează o acțiune în despăgubiri pentru prejudiciile cauzate în cadrul procedurii de atribuire de a achita o taxă judiciară de timbru raportată la valoarea estimată a contractului ce a făcut obiectul procedurii, iar nu la valoarea sumei solicitate, respectiv a obiectului cererii de chemare în judecată. Stabilirea unei taxe judiciare de timbru raportate la valoarea estimată a contractului în cazul formulării unei acțiuni în despăgubiri pentru prejudiciile cauzate într-o procedură de achiziție publică reprezintă, în opinia acesteia, o limitare a dreptului de acces liber la justiție, întrucât, potrivit art. 56 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 prin raportare la dispozițiile art. 53 alin. (1) teza întâi din același act normativ, persoana care este îndreptățită să solicite despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin acte nelegale emise în cadrul unei proceduri de achiziție publică trebuie să achite o taxă judiciară de timbru de 1% ori 2%, după caz, în raport cu valoarea estimată a contractului ce urmează să fie atribuit, iar nu în funcție de valoarea efectivă a pretențiilor, caz în care valoarea taxei judiciare de timbru ar fi, în majoritatea cazurilor, vădit disproporționată față de valoarea pretențiilor, existând posibilitatea ca aceasta să fie egală sau chiar considerabil mai mare decât suma solicitată cu titlu de despăgubiri. Or, obligarea unui operator economic la plata unei taxe judiciare de timbru stabilite procentual prin raportare la valoarea estimată a contractului de achiziție publică, în condițiile în care acesta a solicitat să fie despăgubit pentru prejudiciul cauzat de către autoritatea contractantă în cadrul unei proceduri de atribuire pentru o sumă considerabil mai mică, este de natură să descurajeze formularea oricărei acțiuni de această natură și să îngreuească accesul operatorilor economici prejudiciați într-o procedură de achiziție publică la o instanță în vederea exercitării drepturilor recunoscute de lege. Așa fiind, apreciază că dispozițiile criticate au un caracter descurajant, acționând ca o veritabilă piedică în calea liberului acces la justiție.

6. Prin urmare, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, o măsură precum obligarea unui operator economic la plata unei taxe judiciare de timbru care ar putea,

de cele mai multe ori, să excedeze chiar valoarea pretențiilor, prin raportare la un alt obiect decât cel al cererii de chemare în judecată, este de natură să constituie un veritabil obstacol în calea exercitării efective a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare, prefigurându-se astfel o nesocotire flagrantă a dispozițiilor constituționale ale art. 21 și ale art. 20 alin. (2) prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

7. Având în vedere exigențele reglementării principiului egalității în fața legii și a justiției atât la nivelul Legii fundamentale, cât și la nivel internațional, ca principiu fundamental al drepturilor omului, autoarea excepției apreciază că legea trebuie să creeze condiții egale pentru toți cetățenii pentru exercitarea posibilității de a-și valorifica drepturile. Cu toate acestea, prin reglementarea criticată din Legea nr. 101/2016, legea creează premisele discriminării operatorilor economici interesați să promoveze o acțiune în despăgubiri pentru repararea prejudiciilor cauzate printr-o procedură de achiziție publică, în sensul în care, în orice altă materie, acțiunea în despăgubiri se timbrează la valoarea pretențiilor, iar nu la o valoare distinctă ipotetică, cu consecința încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 124 alin. (2).

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 53 alin. (1) și ale art. 56 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare. Curtea observă însă că din notele scrise prin care a fost invocată, precum și din încheierea de sesizare, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căruia Curtea urmează să se pronunțe îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (1) prin

raportare la art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 101/2016, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 56: „(1) *Cererile introduse la instanțele judecătorești potrivit prevederilor prezentului capitol se taxează, în funcție de valoarea estimată a contractului, după cum urmează:*

- a) până la 100.000.000 lei inclusiv — 2%;
- b) peste 100.000.000 lei — 1%.”

13. De asemenea, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 101/2016, la care se face trimitere în formularea criticii de neconstituționalitate: „*Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind anularea sau nulitatea contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante, prin completuri specializate în achiziții publice.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, precum și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră „*Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil*”.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 827 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 11 iunie 2021, Decizia nr. 189 din 31 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 7 septembrie 2022, Decizia nr. 221 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 1 august 2022, sau Decizia nr. 242 din 3 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 7 septembrie 2022, prin care s-a constatat conformitatea cu Legea fundamentală.

16. În esență, din perspectiva criticilor formulate, prin Decizia nr. 242 din 3 mai 2022, precitată, paragrafele 12-16, Curtea a reținut că, în ceea ce privește înțelesul dispozițiilor art. 21 din Constituție, în mod constant a statuat că acest principiu semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări (Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005, sau Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, accesul liber la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit, în cadrul mecanismului statului, activitatea autorității judecătorești corespunzând asigurării unui serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință,

legiuitorul este îndreptăţit să instituie taxe judiciare de timbru, pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părţile aflate în litigiu. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiţie sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituţie, cetăţenii sunt obligaţi să contribuie prin impozite şi taxe, stabilite în condiţiile legii (Decizia nr. 852 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iunie 2019).

17. Astfel, dispoziţiile criticate stabilesc modalitatea de calcul al taxelor judiciare de timbru aplicabile sistemului de remedii judiciare în materia privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale şi a contractelor de concesiune de lucrări şi concesiune de servicii şi care reprezintă un procent din valoarea estimată a contractului, în contextul în care acesta are o valoare anume stabilită potrivit legii (în dinamica legislativă fiind, spre exemplu, de: până la 450.000 lei inclusiv — 2%; până la 100.000.000 lei inclusiv — 2%; peste 100.000.000 lei — 1%), şi al căror quantum va fi stabilit şi aplicat de către instanţa judecătorească în funcţie de particularitatea fiecărei speţe, de destinatarul normei prevăzută de lege, de etapa procesuală incidentă, în acord cu scopul legii în ansamblu.

18. Curtea a învederat că legiuitorul are deplina legitimitate constituţională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcţie de obiectul litigiului, întrucât stabilirea modalităţii de plată a taxelor judiciare de timbru, ca, de altfel, şi a quantumului acestora, este o opţiune a legiuitorului, ce ţine de politica legislativă fiscală (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 626 din 9 octombrie 2018, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 5 martie 2019, paragraful 19). De asemenea, acest aspect nu este de natură să afecteze accesul liber la justiţie, ca drept fundamental, deoarece, astfel cum instanţa de contencios constituţional a statuat prin numeroase decizii, nicio dispoziţie constituţională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiţie, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităţilor judecătoreşti să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiţie (spre exemplu, Decizia nr. 832 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012).

19. Curtea a apreciat că toate cele prezentate mai sus se circumscriu dispoziţiilor art. 126 alin. (2) din Constituţie, potrivit cărora competenţa instanţelor judecătoreşti şi procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege, iar, în conformitate cu prevederile art. 129 din Legea fundamentală, împotriva hotărârilor judecătoreşti părţile interesate şi Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condiţiile legii. Astfel, în virtutea acestei investiţii constituţionale, legiuitorul are competenţa de a adopta reglementări cu caracter general sau special, derogatoriu, cu aplicabilitate în anumite situaţii, în mod egal, pentru toţi cei interesaţi în exercitarea drepturilor constituţionale şi legale.

20. Din perspectiva celor mai sus menţionate, Curtea constată că nu pot fi reţinute criticile formulate şi, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenţei în materie a Curţii Constituţionale, soluţia şi argumentele deciziilor amintite îşi păstrează valabilitatea şi în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepţia de neconstituţionalitate ridicată de Societatea Transcarpat Sportours International — S.R.L. din Bucureşti în Dosarul nr. 29.117/3/2019 al Tribunalului Bucureşti — Secţia a II-a contencios administrativ şi fiscal şi constată că dispoziţiile art. 56 alin. (1) prin raportare la art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 101/2016 privind remediile şi căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale şi a contractelor de concesiune de lucrări şi concesiune de servicii, precum şi pentru organizarea şi funcţionarea Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sunt constituţionale în raport cu criticile formulate.

Definitivă şi general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bucureşti — Secţia a II-a contencios administrativ şi fiscal şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunţată în şedinţa din data de 15 octombrie 2024.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Group Ciamatu 1 din județul Constanța, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 254.882 din 11.12.2024 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Group Ciamatu 1 din județul Constanța, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 12 decembrie 2024.

Nr. 517.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Group Ciamatu 1 din județul Constanța

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	Valoarea contabilă netă conform formularului P4000 (lei)
1	1.8.6/INVPPS 12015095-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Group Ciamatu 1, satul Mihai Viteazu, Str. Sudului nr. 56, comuna Mihai Viteazu, județul Constanța	Amenajare interioară SPP 1 Mihai Viteazu	Rețea de conducte și antene ce deservește suprafața netă de 1,056 ha Lungime totală rețea conducte și antene — 16.503 m	UAT Mihai Viteazu, județul Constanța	6.466,51	0
2	1.8.12/INVPPS-6504265-2016		Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 894/25.09.2024 CIF 50664110	Stație de pompare SPP 1 Mihai Viteazu	Stație de pompare — clădire stație de pompare Regim de înălțime — parter + 1 Suprafață imobil — 152 mp	UAT Mihai Viteazu, județul Constanța	13.756,42	2.294,49

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	Valoarea contabilă netă conform formularului P4000 (lei)
3	9/INVPPS-6504263-2016			Teren aferent SPP 1 Mihai Viteazu	Teren aferent SPP 1 Mihai Viteazu în suprafață totală de 203 mp	UAT Mihai Viteazu, județul Constanța	298,00	298,00

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

O R D I N

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP 1 Nămoaloasa din județul Galați, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 254.881 din 11.12.2024 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP 1 Nămoaloasa din județul Galați, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 12 decembrie 2024.
Nr. 518.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații aflate în domeniul privat al statului
și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea
Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SPP 1 Nămoaloasa din județul Galați**

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1	9/INVPPS 45757237-2024	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații SPP1 Nămoaloasa, sediu: localitatea Nămoaloasa, județul Galați Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 695/16.06.2021 CIF 44478806	Teren stație SPP 1 Nămoaloasa Nr. inventar GL1632	Terenul aferent stației de punere sub presiune SPP1 Nămoaloasa situat în extravilan în suprafață de 308 mp	UAT Nămoaloasa, județul Galați	382

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 2 la Regulamentul privind organizarea, funcționarea și componența Comisiei de atestare a operatorilor economici pentru activitatea de exploatare forestieră, precum și criteriile de atestare pentru activitatea de exploatare forestieră, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.106/2018**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură nr. DGPSS 152.070 din 20.11.2024,

în temeiul prevederilor art. 62 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Regulamentul privind organizarea, funcționarea și componența Comisiei de atestare a operatorilor economici pentru activitatea de exploatare forestieră, precum și criteriile de atestare pentru activitatea de exploatare forestieră, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.106/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1010 din 28 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 23 ianuarie 2025.
Nr. 194.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la regulament)

COMPONENȚA**secretariatului Comisiei de atestare a operatorilor economici pentru activitatea de exploatare forestieră**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
1.	Ciprian-Alexandru Vlad	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2.	Alexandru-Lucian Araboaei	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
3.	Ion Anghel	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
4.	Mihai Drăgan	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
5.	Mihaela Hușanu	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
6.	Bogdan Dan Boghian	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva
7.	Cristian Bădăluță	Asociația Patronală a Forestierilor din România — ASFOR
8.	Cosmin Mișu Tașcu	Asociația Patronală a Forestierilor din România — ASFOR

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind stabilirea nivelului comisionului de gestiune și al comisionului unic de analiză în cadrul programului „Noua casă” și al comisionului de administrare și al comisionului de risc în cadrul Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA**

Având în vedere prevederile:

— art. 2 lit. b) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Noua casă”, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 lit. c) și k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru anul 2025 se aprobă comisionul de gestiune al garanțiilor acordate de Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii — S.A. — IFN (FNGCIMM), în numele și contul statului român, în cadrul programului „Noua casă”, la nivelul de 0,15% pe an calculat la soldul garanției statului.

(2) Pentru anul 2025 se aprobă comisionul unic de analiză de 0,15% pe an din valoarea promisiunii de garantare emise de Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii — S.A. — IFN (FNGCIMM) în cadrul programului „Noua casă”.

Art. 2. — (1) Pentru anul 2025 se aprobă comisionul de administrare pentru prelungirea garanțiilor acordate în cadrul Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, la nivelul de 0,15% pe an, pentru toată perioada de valabilitate a garanțiilor, calculat la valoarea/soldul garanției statului.

(2) Pentru prelungirea garanțiilor acordate conform art. 1 alin. (3) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și

completările ulterioare, de Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii — S.A. — IFN (FNGCIMM) și/sau de Fondul de Garantare a Creditului Rural IFN — S.A. (FGCR), în numele și în contul statului român, în anul 2025, în cadrul Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, se aprobă comisionul de risc la nivelul de 0,25% pentru primul an de garantare, de 0,5% pentru anii 2 și 3 de garantare, respectiv de 1% pentru anii 4-6 de garantare, aplicat la valoarea/soldul garanției de stat.

(3) Pentru prelungirea garanțiilor acordate de Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii — S.A. — IFN (FNGCIMM) și/sau de Fondul de Garantare a Creditului Rural IFN — S.A. (FGCR), în numele și contul statului român, în anul 2025, ai căror beneficiari se încadrează în categoria întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie, în cadrul Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare de piață medie — IMM INVEST ROMÂNIA, se aprobă comisionul de risc la nivelul de 0,50% pentru primul an de garantare, de 1% pentru anii 2 și 3 de garantare, respectiv de 2% pentru anii 4-6 de garantare, aplicat la valoarea/soldul garanției de stat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 4 februarie 2025.

Nr. 195.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind cuantumul contribuției colegiilor teritoriale datorate bugetului Consiliului național al Colegiului Medicilor din România**

În temeiul art. 430 alin. (2) și art. 472 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 141 din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. 1. — Cuantumul contribuției colegiilor teritoriale în anul 2025 la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România, în funcție de numărul de membri înregistrați la data de 31 decembrie 2024, se calculează după cum urmează:

a) 5% din cuantumul cotizației colectate, pentru colegiile teritoriale care au înregistrat un număr de membri de până la 600 inclusiv;

b) 15% din cuantumul cotizației colectate pentru colegiile teritoriale care au înregistrat un număr de membri de la 601 până la 1.500;

c) 20% din cuantumul cotizației colectate pentru colegiile teritoriale care au înregistrat un număr de membri de peste 1.500.

Art. 2. — Lista colegiilor teritoriale și a procentului contribuției datorate la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 3. — Obligația urmăririi și efectuării vărsării cotei aferente Consiliului național al Colegiului Medicilor din România revine reprezentantului legal al fiecărui colegiu teritorial, respectiv președintelui colegiului teritorial.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

București, 23 ianuarie 2025.

Nr. 3.

ANEXĂ

LISTA**colegiilor teritoriale și a procentului contribuției datorate la bugetul Consiliului național al Colegiului Medicilor din România**

Nr. crt.	Colegiul teritorial	Total membri	Procent (%) după totalul membrilor
1	Călărași	272	5%
2	Tulcea	278	5%
3	Giurgiu	316	5%
4	Sălaj	420	5%
5	Ialomița	446	5%
6	Covasna	470	5%
7	Caraș-Severin	510	5%
8	Mehedinți	503	5%
9	Bistrița-Năsăud	515	5%
10	Teleorman	557	5%
11	Brăila	607	15%
12	Vrancea	612	15%
13	Vaslui	614	15%
14	Botoșani	660	15%
15	Dâmbovița	670	15%
16	Buzău	683	15%
17	Satu Mare	715	15%
18	Olt	739	15%
19	Ilfov	767	15%
20	Harghita	792	15%
21	Gorj	798	15%

Nr. crt.	Colegiul teritorial	Total membri	Procent (%) după totalul membrilor
22	Alba	808	15%
23	Vâlcea	825	15%
24	Neamț	942	15%
25	Maramureș	984	15%
26	Hunedoara	1.111	15%
27	Suceava	1.149	15%
28	Bacău	1.200	15%
29	Argeș	1.359	15%
30	Arad	1.393	15%
31	Prahova	1.402	15%
32	Galați	1.439	15%
33	Sibiu	1.690	20%
34	Brașov	2.328	20%
35	Constanța	2.599	20%
36	Mureș	3.243	20%
37	Bihor	3.122	20%
38	Dolj	3.987	20%
39	Iași	5.185	20%
40	Timiș	5.169	20%
41	Cluj	5.450	20%
42	București	19.499	20%

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 95

din 25 noiembrie 2024

Dosar nr. 1.995/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.011/87/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând următoarele: (i) la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; (ii) părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin încheierea din 4 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.011/87/2023, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea și aplicarea art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 privind plata diferențelor de drepturi salariale cuvenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada 1 iulie 2017—31 august 2021, dacă, alături de indicele de inflație prevăzut de textul menționat, se pot acorda dobânzi legale penalizatoare la drepturile salariale restante ce intră în domeniul de aplicare al actului normativ, începând cu data de la care drepturile salariale erau datorate și până la data plății efective a acestora”.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu nr. 1.995/1/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. Ordonanța de urgență nr. 48/2022 privind plata diferențelor de drepturi salariale cuvenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada 1 iulie 2017-31 august 2021, aprobată prin Legea nr. 80/2024 („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022”)

„Art. 1. — Personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar de stat beneficiază de plata diferențelor de drepturi salariale cuvenite, rezultate din stabilirea salariului de bază prin utilizarea tranșelor de vechime în învățământ, instituite prin

Hotărârea Guvernului nr. 38/2017 pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, pentru perioada 1 iulie 2017-31 august 2021.

Art. 2. — Personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar de stat, inclusiv personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare, beneficiază de plata diferențelor de drepturi salariale cuvenite, dar neacordate, rezultate din aplicarea și calcularea creșterilor, respectiv a majorărilor salariale prevăzute la art. 15 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 4, art. 5 alin. (1), art. 7 și 8 din anexa nr. I capitolul I litera B — «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» — la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la salariul de bază aflat în plată, pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 mai 2021. (...)

Art. 4. — (...)

(2) Diferențele salariale a căror plată se face eșalonat, conform prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele de inflație publicat în luna în care se face plata față de luna pentru care se calculează, pe baza datelor comunicate de Institutul Național de Statistică. (...)

11. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare* („Legea nr. 53/2003” sau „Codul muncii”)

„Art. 166. — (...) (4) Întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

12. *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare* („Codul civil”)

„Art. 1.535. — (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în quantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.”

13. *Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare* („Ordonanța Guvernului nr. 13/2011”)

„Art. 1. — (...)

(3) Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

14. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.011/87/2023, reclamantul Sindicatul Liber Învățământ Teleorman („S.L.Î.T.”), în numele membrilor de sindicat AAA ș.a., a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta Școala Gimnazială nr. B., obligarea acesteia la calcularea și plata dobânzii legale penalizatoare aferente diferențelor de drepturi salariale cuvenite conform dispozițiilor art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, începând cu data de la care acestea erau datorate și până la data plății efective a acestora.

15. Prin Sentința civilă nr. 621 din 8 noiembrie 2023, pronunțată de Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru litigiile de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.011/87/2023, a fost respinsă cererea formulată

de reclamantul S.L.Î.T., în numele și pentru membrii săi AAA ș.a., în contradictoriu cu pârâta Școala Gimnazială nr. B., ca nefondată.

16. Pentru a pronunța soluția de mai sus, prima instanță a reținut, în esență, că a intervenit un act normativ derogatoriu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, în cuprinsul căruia intenția legiuitorului a fost clar exprimată în sensul de a actualiza sumele acordate doar cu indicii de inflație din considerente de politică bugetară.

17. Împotriva Sentinței civile nr. 621 din 8 noiembrie 2023 a declarat apel reclamantul S.L.Î.T., în numele și pentru membrii săi AAA ș.a., solicitând admiterea apelului, desființarea sentinței civile apelate și, în rejeudicare, să se dispună admiterea cererii de chemare în judecată.

18. În motivarea apelului, s-a arătat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 dispune, prin art. 1 și 2, plata unor drepturi salariale cuvenite și neacordate, Guvernul României, în calitate de legiuitor delegat, recunoscând că dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 153/2017”), cu referire la stabilirea drepturilor salariale ale personalului didactic, au fost aplicate greșit, cu consecința plății unor drepturi salariale diminuate în perioadele 1.07.2017-31.08.2021 (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022) și 1.01.2019-31.05.2021 (art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022).

19. Faptul că diferențele de drepturi salariale acordate potrivit acestei ordonanțe de urgență reprezintă drepturi salariale restante rezultă din însuși conținutul ordonanței, inclusiv din preambulul acesteia.

20. Având în vedere că scopul declarat al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2022 este de a acorda aceste diferențe salariale — obținute de unii salariați prin hotărâri judecătorești (drepturi restante, rezultate din neexecutarea integrală a obligației de plată a salariului la scadență) — și salariaților care nu beneficiază de astfel de hotărâri, reiese încă o dată că este vorba de diferențe de drepturi salariale restante, iar nu de un drept salarial nou-născut în beneficiul salariaților de la data intrării în vigoare a ordonanței menționate.

21. Așadar, caracterul de drepturi salariale restante se deduce din dispozițiile inserate în art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, respectiv din sintagma „drepturi salariale cuvenite, dar neacordate”, fiind astfel evident că legiuitorul a dorit să reglementeze plata (executarea) unor drepturi salariale pe care el însuși le consideră restante, fiind aferente unor perioade din trecut.

22. Întârzierea în plata acestor drepturi este nejustificată în sensul art. 166 alin. (4) din Codul muncii, întrucât este consecința unei interpretări eronate a prevederilor legale de către unitatea de învățământ angajatoare, precum și de către Ministerul Educației Naționale („M.E.N.”), care răspunde de gestionarea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile de învățământ preuniversitar de stat și asigură programul informatic de calcul și plată a salariilor.

23. Apelantul a apreciat că pentru acoperirea integrală a prejudiciului suferit de membrii de sindicat reclamânți, pe lângă drepturile salariale cuvenite și neacordate, actualizate cu indicele de inflație [actualizare acordată deja prin dispozițiile art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022], trebuie acordată și dobânda penalizatoare, calculată de la data scadenței drepturilor salariale menționate și până la momentul plății efective a acestora.

24. Pentru executarea cu întârziere a creanței pot fi acordate atât dobânda legală, cât și actualizarea cu rata indicelui de inflație, deoarece natura lor juridică este diferită.

25. Astfel, în virtutea principiului reparării integrale a prejudiciului suferit de salariați, se impun atât actualizarea

sumelor cu rata inflației (aceasta fiind pierderea efectivă suferită de salariat — *damnum emergens*, prin devalorizarea sumei de bani în timp, ca efect al inflației), cât și plata dobânzii legale (beneficiul nerealizat de salariat în perioada în care a fost lipsit de dreptul său salarial — *lucrum cessans*).

26. În susținerea solicitării de acordare a dobânzilor legale penalizatoare a fost invocată și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 75 din 7 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 15.02.2021 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 75/2020”).

27. Intimata Școala Gimnazială nr. B a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului, ca nefondat, și menținerea în tot a sentinței apelate.

28. Instanța de trimitere judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

29. Prin încheierea de ședință din 4 septembrie 2024, instanța de trimitere a constatat că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Părțile nu au prezentat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

31. Instanța de trimitere apreciază că, în condițiile în care diferențele de drepturi salariale convenite conform dispozițiilor art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 sunt plătite după scadență, debitorul datorează, după această dată și până la plata efectivă, dobânzi penalizatoare, așa cum prevede art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, pe lângă actualizarea cu indicele de inflație stipulată expres la art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, întrucât doar în acest mod se poate realiza o deplină și legală reparare a prejudiciului suferit de salariat.

32. Fiind lipsiți de folosul drepturilor salariale convenite, dar neacordate, de la scadență și pe toată perioada eșalonării plății sumelor restante, creditorii au dreptul la acoperirea integrală a prejudiciului cauzat, respectiv au dreptul la daune-interese moratorii alături de aplicarea indicelui de inflație prevăzut de art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

33. Curțile de apel Alba Iulia, Brașov și Pitești și instanțele arondate acestora, precum și tribunalele București, Teleorman și Mehedinți au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar Curtea de Apel Cluj și tribunalele Ilfov, Ialomița, Iași, Hunedoara și Vaslui au comunicat puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

34. În unanimitate, instanțele au apreciat că, în interpretarea și aplicarea art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, alături de indicele de inflație prevăzut de textul menționat, se acordă dobânzi legale penalizatoare la drepturile salariale restante ce intră în domeniul de aplicare al actului normativ, începând cu data de la care drepturile salariale erau datorate și până la data plății efective a acestora.

35. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul: curților de apel Alba Iulia — Secția I civilă; Brașov — Secția civilă; Pitești — Secția I civilă și al tribunalelor București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale; Teleorman — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal; Covasna — Secția civilă; Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale; Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale; Vâlcea — Secția I civilă și Suceava — Secția I civilă.

36. Puncte de vedere teoretice în același sens, nesuținute de practică judiciară, au fost comunicate de următoarele instanțe: Curtea de Apel Cluj și tribunalele Ilfov, Iași, Hunedoara și Vaslui.

37. În susținerea acestei orientări jurisprudențiale au fost avute în vedere argumentele redată în cele de mai jos.

38. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 a fost recunoscut dreptul personalului didactic din învățământul preuniversitar la plata diferențelor de drepturi salariale convenite acestuia pentru anumite perioade de timp. Aceste drepturi salariale nu au fost instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, ci ele existau deja ca urmare a adoptării Hotărârii Guvernului nr. 38/2017 și a Legii-cadru nr. 153/2017, nefiind însă plătite acestor categorii de angajați la termenele scadente, respectiv la datele la care acești angajați și-au primit drepturile salariale lunare.

39. În aceste condiții, atât timp cât scopul adoptării ordonanței de urgență a fost acela de a asigura punerea efectivă în plată a acestor drepturi salariale preexistente, rezultă că plata lor se face în mod automat cu întârziere, împrejurare care, de altfel, a fost recunoscută inclusiv de legiuitor [art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022].

40. S-a reținut, totodată, aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 1.531 alin. (1) și (2) teza I din Codul civil și ale art. 1.535 alin. (1) din același cod, ale art. 166 alin. (4) din Codul muncii, ale art. 1 alin. (3)-(5), art. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, precum și a considerentelor Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 3 iunie 2014 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2/2014”). S-a făcut trimitere și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 75/2020.

41. Dispoziția cuprinsă în art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, în sensul că diferențele salariale a căror plată se face eșalonat se actualizează cu indicele de inflație, nu reprezintă un impediment pentru acordarea dobânzii legale. Această normă juridică nu exclude repararea prejudiciului încercat prin plata cu întârziere a diferențelor salariale, finalitatea celor două tipuri de actualizare a creanței fiind diferită.

42. De altfel, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2022 se menționează că aceste sume se actualizează doar în funcție de coeficientul de inflație, fără alte costuri suplimentare, respectiv plata de dobânzi legale, cheltuieli de judecată și cheltuieli de executare, elemente ce determină diminuarea impactului financiar asupra bugetului general consolidat.

43. Prin urmare, însuși legiuitorul care a adoptat actul normativ în discuție nu exclude posibilitatea acordării dobânzilor legale, ci a stabilit ca actualizarea sumelor să se facă numai prin raportare la indicele de inflație strict din considerente legate de diminuarea impactului financiar asupra bugetului general consolidat.

44. Actualizarea sumelor în funcție de rata inflației are altă natură juridică și economică, respectiv aceea de conservare a valorii inițiale a creanței, în condiții de scădere permanentă a puterii de cumpărare a monedei naționale (*damnum emergens*), spre deosebire de dobânda legală, care are drept scop acoperirea prejudiciului încercat de către creditor datorită executării cu întârziere a plății, în sensul de *lucrum cessans*, (coroborat cu situația juridică a dobânzilor, privite ca fructe civile).

45. S-a reținut că, referitor la problema acordării daunelor-interese moratorii sub forma dobânzii penalizatoare, pe perioada

plății eșalonate, stabilită prin act normativ, a unor drepturi salariale restante, s-a pronunțat și instanța supremă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 75/2020, care este aplicabilă chiar dacă există diferențe între situația reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2019 și cea avută în vedere de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, deoarece aceste diferențe nu afectează regimul juridic aplicabil în aceste cazuri.

46. În ambele acte normative este reglementată o modalitate de plată eșalonată a unor drepturi salariale restante, fapt ce implică răspunderea părții care nu a respectat termenul de plată și, deci, obligația acesteia de a acoperi integral prejudiciul cauzat salariaților.

47. O orientare teoretică contrară a fost exprimată în cadrul punctului de vedere comunicat de Tribunalul Ialomița, instanță care a apreciat că, în interpretarea și aplicarea art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, nu se pot acorda, alături de indicii de inflație prevăzute de textul menționat, dobânzi legale penalizatoare la drepturile salariale restante ce intră în domeniul de aplicare al actului normativ, începând cu data de la care drepturile salariale erau datorate și până la data plății efective a acestora.

48. În argumentarea acestei opinii s-a avut în vedere că art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 prevede că diferențele salariale a căror plată se face eșalonat se actualizează cu indicii de inflație publicat în luna în care se face plata față de luna pentru care se calculează, pe baza datelor comunicate de Institutul Național de Statistică.

49. Prin urmare, legiuitorul a stabilit deja care sunt compensațiile bănești de care beneficiază personalul ale căruia drepturi salariale au fost eșalonate la plată. Atât timp cât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 prevede că se acordă doar indicii de inflație, nu se pot stabili și dobânzi penalizatoare. Chiar dacă drepturile nu au fost achitate la scadență, întrucât plata acestora a fost eșalonată, pentru repararea prejudiciului creat de această măsură actul normativ a prevăzut acordarea inflației, care este menită a acoperi scăderea puterii de cumpărare a monedei naționale ca urmare a erodării acesteia de inflație.

50. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

51. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

52. În jurisprudența Curții Constituționale a României nu au fost identificate repere relevante pentru soluționarea prezentei sesizări.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

53. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate drept semnificative sau în legătură cu chestiunea de drept supusă analizei:

a) Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 3 iunie 2014, prin care s-a statuat:

„În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.”, reținându-se, în cuprinsul considerentelor, următoarele:

„Este evident faptul că prin executarea eșalonată a obligației de plată creditorul a suferit un prejudiciu a cărui existență este confirmată chiar de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care, în cuprinsul art. 1 alin. (3), prevede că sumele plătite eșalonat se actualizează cu indicii de prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică. Or, prin instituirea obligației de actualizare a sumei cu indicii de prețurilor de consum, legiuitorul recunoaște implicit existența prejudiciului cauzat prin executarea eșalonată și, în consecință, instituie o reparație parțială, prin acordarea de daune-interese compensatorii (*damnum emergens*).

În aceste condiții sunt incidente dispozițiile invocate ale art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv ale art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza întâi și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării de către debitor a obligației, conform căruia prejudiciul cuprinde atât pierderea efectiv suferită de creditor (*damnum emergens*), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (*lucrum cessans*). Potrivit aceluiași dispoziții, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

În cazul dat, pierderea efectiv suferită de creditor, ca prim element de reparare integrală a prejudiciului, este remediată prin măsura prevăzută de art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, constând în actualizarea sumelor stabilite prin titlul executoriu cu indicii de prețurilor de consum.

Însă principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor, ca efect al executării eșalonate a titlurilor executorii, impune și remedierea celui de-al doilea element constitutiv al prejudiciului, prin acordarea beneficiului de care a fost lipsit (*lucrum cessans*), respectiv daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale.

Debitorul poate fi exonerat de obligația de a repara integral prejudiciul cauzat prin executarea cu întârziere a creanței stabilite prin titlu executoriu dacă face dovada intervenției unui caz fortuit sau a unui caz de forță majoră, împrejurări care se circumscriu sintagmei «cauză străină, care nu-i poate fi imputată» în înțelesul art. 1082 din Codul civil din 1864.

În ipoteza dată, însă, deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură *de plano* aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. Atât timp cât repararea integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (*damnum emergens*), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (*lucrum cessans*), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar pierderea efectivă [în temeiul art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009], iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.”

b) Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 75 din 7 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 15 februarie 2021, prin care s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2019 privind eșalonarea plății drepturilor salariale restante pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, aprobată prin Legea nr. 224/2019, raportat la art. 1.531 și 1.535 din Codul civil, art. 166 din Legea nr. 53/2003 — Codul

muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1-3 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, alături de dobânda remuneratorie prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2019, se pot acorda dobânzi penalizatoare la drepturile salariale restante ce intră în domeniul de aplicare al aceluiași act normativ pentru perioada anterioară emiterii ordinelor/deciziilor de acordare a drepturilor salariale, respectiv diferența dintre dobânda penalizatoare și cea remuneratorie, pentru perioada ulterioară emiterii aceluiași ordine sau decizii.”, reținându-se, în considerente:

„164. Întârzierea în plata acestor drepturi este nejustificată în sensul art. 166 alin. (4) din Codul muncii, întrucât este consecința unei interpretări eronate a prevederilor legale de către autoritățile statului și, la un moment dat, a adoptării unor norme care au fost declarate neconstituționale. Statul nu poate invoca în scopul exonerării sale de răspundere constrângerile bugetare care au determinat adoptarea O.U.G. nr. 3/2019, întrucât la această situație s-a ajuns tocmai din cauza neplății lună de lună a acestor drepturi, statul ajungând să fie obligat să achite într-o perioadă scurtă de timp datorii aferente unei perioade foarte lungi. Or, este evident că dacă salariile ar fi fost acordate lunar în cuantumul legal nu ar fi existat dificultățile bugetare invocate în preambulul O.U.G. nr. 3/2019.

165. Este relevant, în acest sens, faptul că, în legătură cu situația similară generată de adoptarea O.U.G. nr. 71/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a arătat, în Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, că: «nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprevizibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului [care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, „creanțele asupra statului sunt garantate”] și faptul că măsura de eşalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un tert». Același raționament este valabil și în ceea ce privește O.U.G. nr. 3/2019. Este adevărat că în Decizia nr. 2/2014 citată mai sus se analiza o răspundere civilă delictuală (ce decurgea din neexecutarea în termen a unor hotărâri judecătorești) în timp ce în speță este vorba de o răspundere contractuală, dar această diferență este lipsită de relevanță, corectitudinea raționamentului evocat anterior nedepinzând de izvorul obligației neexecutate în termen.

166. În condițiile în care datoria eşalonată prin O.U.G. nr. 3/2019 este plătită după scadență, debitorul datorează, după această dată și până la plata efectivă, dobânzi penalizatoare, așa cum prevede art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011. Doar în acest mod se poate realiza o deplină și legală reparare a prejudiciului suferit de salariat. Evaluarea prejudiciului constând în beneficiul nerealizat (*lucrum cessans*) decurge din lege, fiind opțiunea legiuitorului să stabilească valori diferite pentru perioada anterioară scadenței și, respectiv, pentru perioada ulterioară acesteia.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

54. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept

55. Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 redau expres, în art. 1, domeniul de reglementare, actul normativ aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

56. În aceste cazuri, prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul a instituit o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principii chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

57. Norma citată se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, Codul de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4 din ordonanța de urgență, conform căruia „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

58. Astfel, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;
- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

59. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale în raport cu elementele sesizării, rezultă că ele se regăsesc doar parțial, nefiind îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare.

60. Referitor la primele două condiții, urmează a se reține că Dosarul nr. 1.011/87/2023 se află în curs de soluționare pe rolul

Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, decizia ce urmează a fi pronunțată în apel fiind definitivă potrivit art. 271 din Codul muncii și art. 96 pct. 2 raportat la art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, iar litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

61. În legătură cu celelalte condiții enunțate, se va avea în vedere că, în cauză, sesizarea se referă exclusiv la interpretarea prevederilor art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, însă, în realitate, similar raționamentului juridic expus în cuprinsul Deciziei nr. 75/2020 pronunțate în procedura hotărârii prealabile la care se face referire în actul de sesizare, ceea ce se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție este să stabilească modalitatea în care această normă legală se coroborează cu prevederile generale referitoare la dobânzile penalizatoare ce se cuvin creditorului unei obligații de natură salarială, impunându-se examinarea și a prevederilor art. 1.535 alin. (1) din Codul civil, art. 166 din Codul muncii și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011.

62. În opinia instanței de trimitere, în condițiile în care diferențele de drepturi salariale convenite conform dispozițiilor art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 sunt plătite după scadență, debitorul datorează, după această dată și până la plata efectivă, dobânzi penalizatoare, astfel cum prevede art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, pe lângă actualizarea cu indicele de inflație stipulată expres la art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, întrucât doar în acest mod se poate realiza o deplină și legală reparare a prejudiciului suferit de salariat.

63. Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază, chiar și în lipsa indicării în concret a aspectelor referitoare la problematica de interpretare și/sau aplicare a textului legal supus analizei, că norma de drept disputată nu este susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al unei practici judiciare neunitare (aspect, de altfel, confirmat prin considerentele expuse la paragrafele 33-46 din prezenta decizie).

64. Astfel, în textul normativ supus interpretării se precizează că „diferențele salariale a căror plată se face eșalonat, conform prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele de inflație publicat în luna în care se face plata față de luna pentru care se calculează, pe baza datelor comunicate de Institutul Național de Statistică”.

65. Diferențele de drepturi salariale pentru care s-a dispus plata eșalonată sunt cele stabilite potrivit art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022, respectiv, pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar de stat, „diferențele de drepturi salariale convenite, rezultate din stabilirea salariului de bază prin utilizarea tranșelor de vechime în învățământ, instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 38/2017 pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, pentru perioada 1 iulie 2017-31 august 2021”, precum și pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar de stat, inclusiv personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare, „diferențele de drepturi salariale convenite, dar neacordate, rezultate din aplicarea și calcularea creșterilor, respectiv a majorărilor salariale prevăzute la art. 15 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 4, art. 5 alin. (1), art. 7 și 8 din anexa nr. I capitolul I litera B — «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» — la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la salariul de bază aflat în plată, pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 mai 2021”.

66. Aceste diferențe salariale au fost recunoscute de legiuitor prin actul normativ sus-indicat, astfel cum rezultă din expunerea de motive cuprinsă în conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2022, în condițiile în care dispozițiile Legii-cadru

nr. 153/2017 au generat interpretări diferite, astfel încât, pentru unele drepturi prevăzute de această ordonanță de urgență, în favoarea personalului din învățământ, au fost promovate acțiuni în justiție care, în cea mai mare parte, au fost soluționate în favoarea reclamantilor, iar pe rolul instanțelor judecătorești se află în diferite faze procesuale un număr însemnat de dosare având ca obiect drepturi salariale, a căror soluționare este în mare parte în favoarea reclamantilor, reținându-se și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în ceea ce privește obiectul de reglementare al ordonanței în cauză.

67. S-a apreciat, totodată, la emiterea acestui act normativ, că, „întrucât, în prezent, în sistemul național de învățământ există o discriminare între personalul didactic ce beneficiază de aceste drepturi salariale în baza hotărârilor judecătorești definitive, începând cu 1.09.2017 (în cazul tranșelor de vechime în învățământ), respectiv începând cu 1.01.2019/data stabilită prin hotărâre [în cazul majorărilor/creșterilor salariale prevăzute la art. 15 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 4, art. 5 alin. (1), art. 7 și art. 8 din anexa nr. I cap. I lit. B «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» la aceasta], și restul personalului didactic, care beneficiază de aceste drepturi salariale de la data stabilită prin ordinea ministrului educației, pentru aplicarea principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, în rândul personalului didactic din învățământ”, se impune adoptarea acestei ordonanțe de urgență.

68. Prin Decizia nr. 75/2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea și aplicarea art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2019 privind eșalonarea plății drepturilor salariale restante pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, aprobată prin Legea nr. 224/2019, raportat la art. 1.531 și 1.535 din Codul civil, art. 166 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1-3 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, alături de dobânda remuneratorie prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2019, se pot acorda dobânzi penalizatoare la drepturile salariale restante ce intră în domeniul de aplicare al aceluiași act normativ pentru perioada anterioară emiterii ordinelor/deciziilor de acordare a drepturilor salariale, respectiv diferența dintre dobânda penalizatoare și cea remuneratorie, pentru perioada ulterioară emiterii aceluiași ordine sau decizii.

69. S-a reținut, în decizie, că sesizarea se referă la o problemă de drept reală, în condițiile în care prin actul normativ supus interpretării se precizează că drepturile salariale restante stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției prin acte administrative ale ordonatorilor de credite aferente perioadei 9 aprilie 2015-30 iunie 2018 se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică, iar dificultatea problemei de drept este legată de modalitatea în care această normă trebuie coroborată cu cele referitoare la acordarea dobânzii legale penalizatoare pentru plata după scadență a unei obligații, chestiunea de drept fiind generată de adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2019.

70. De asemenea, având în vedere Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, instanța supremă a constatat că problematica sesizării prezintă anumite diferențe față de cea examinată în decizia indicată, în sensul că, spre deosebire de contextul în care a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, când existau hotărâri judecătorești definitive susceptibile de executare silită, în prezent, drepturile restante sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite, acte care nu sunt susceptibile de executare silită.

71. Or, „această diferență nu este una de esență și nu poate conduce la adoptarea unei soluții interpretative diametral opuse cu privire la efectele O.U.G. nr. 3/2019. Există un paralelism evident între cele două acte normative care conduce la concluzia că, în ambele situații, ceea ce s-a reglementat a fost modalitatea de executare a obligațiilor bănești, fără o modificare a regimului general al acestora. Dacă în cazul O.U.G. nr. 71/2009 existau deja titluri executorii, ceea ce a condus la soluția suspendării executărilor silite, în cazul O.U.G. nr. 3/2019 nu sunt avute în vedere acte care să aibă valoare de titluri executorii și, în aceste condiții, nu există o prevedere similară de suspendare a executărilor silite. Ordinele/Deciziile ordonatorilor de credite prin care se recunosc drepturile salariale restante nu sunt însă lipsite de forța executorie care însoțește orice act al unei autorități publice, emitentul fiind ținut să le pună în executare de îndată, iar scopul O.U.G. nr. 3/2019 a fost acela de reglementare a acestei executări” (paragraful 151).

72. În consecință, s-a apreciat că: „În condițiile în care datoria eșalonată prin O.U.G. nr. 3/2019 este plătită după scadență, debitorul datorează, după această dată și până la plata efectivă, dobânzi penalizatoare, așa cum prevede art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011. Doar în acest mod se poate realiza o deplină și legală reparare a prejudiciului suferit de salariat” (paragraful 166).

73. În atari circumstanțe, revine instanței de trimitere să gestioneze soluționarea cauzei având în vedere raționamentul expus în deciziile de interpretare anterioare, cu referire la posibilitatea acordării de dobânzi penalizatoare, acestea oferind reperi concrete de interpretare a normei în discuție, respectiv a art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022.

74. Altfel spus, rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită,

aplicând în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice generale și speciale în materie și, după caz, reperetele jurisprudențiale obligatorii care se desprind din deciziile instanței supreme mai sus evocate în condițiile în care, chiar dacă nu sunt avute în vedere acte care să aibă valoare de titluri executorii ori acte ale ordonatorilor de credite, ceea ce s-a reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 a fost modalitatea de executare a obligațiilor bănești (plata unor drepturi salariale cuvenite, dar neacordate, însă recunoscute la plată de Guvern în calitate de legiuitor delegat), fără o modificare a regimului general al acestora.

75. Ca atare, se constată că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi valorificat în condițiile în care, în speță, chestiunea de drept în discuție nu reprezintă o problemă de drept care să suscite interpretări diferite și, în consecință, generatoare a unei practici judiciare neunitare.

76. Reținând, în condițiile expuse, neconformitatea sesizării și în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii preliminare este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel unul de soluționare directă a cauzei, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

77. În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție va respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.011/87/2023.

78. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.011/87/2023, în vederea lămuririi următoarei probleme de drept:

„În interpretarea și aplicarea art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2022 privind plata diferențelor de drepturi salariale cuvenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada 1 iulie 2017-31 august 2021, dacă, alături de indicele de inflație prevăzut de textul menționat, se pot acorda dobânzi legale penalizatoare la drepturile salariale restante ce intră în domeniul de aplicare al actului normativ, începând cu data de la care drepturile salariale erau datorate și până la data plății efective a acestora”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 noiembrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

